

Udenrigsministeriet
 Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret
 Asiatisk Plads 2 – 1448 København K
 Tlf.: 33 92 03 24 Fax: 33 92 03 03

JTEU j.nr. 2015 - 30240
 17. januar 2020

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i den indeværende uge samt i de kommende to uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslistes, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslistes.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Deltager i PD	Proces-skridt	Dato
C-83/19, C-127/19 og C-195/19	<p>Asociația “Forumul Judecătorilor din România” m.fl. (Rumænien – CVM)</p> <p>1. Skal den mekanisme for samarbejde og kontrol (MSK), der blev oprettet ved Kommissionens beslutning 2006/928/EF af 13. december 2006, anses for en retsakt udstedt af en EU-institution som omhandlet i artikel 267 TEUF, som kan fortolkes af Den Europæiske Unions Domstol?</p> <p>2. Er indholdet, karakteren og varigheden af den mekanisme for samarbejde og kontrol (MSK), der blev oprettet ved Kommissionens beslutning 2006/928/EF af 13. december 2006, omfattet af anvendelsesområdet for traktaten om Republikken Bulgariens og Rumæniens tiltrædelse af Den Europæiske Union, som Rumænien undertegnede i Luxembourg den 25. april 2005? Er kravene i de rapporter, der udarbejdes inden for rammerne af denne mekanisme, bindende for Rumænien?</p> <p>3. Skal artikel 19, stk. 1, andet afsnit, i traktaten om Den Europæiske Union fortolkes således, at medlemsstaterne forpligtes til at træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre en effektiv retsbeskyttelse på de områder, der er omfattet af EU-retten, dvs. garantier for en uafhængig disciplinær procedure for rumænske dommere, hvor der ikke foreligger nogen risiko for politisk påvirkning af sådanne procedurers forløb, f.eks. ved at regeringen direkte, herunder foreløbigt, udpeger ledelsen i Inspekția Judicială (retsinspektoratet, Rumænien)?</p> <p>4. Skal artikel 2 i traktaten om Den Europæiske Union fortolkes således, at medlemsstaterne har pligt til at opfylde de retsstatskriterier, som også er fastsat i de rapporter, der</p>	Udenrigsministeriet	MF	20.01.20 – 21.01.20

	<p>udarbejdes inden for rammerne af den mekanisme for samarbejde og kontrol (MSK), der blev oprettet ved Kommissionens beslutning 2006/928/EF af 13. december 2006, i forbindelse med procedurer, hvor regeringen direkte, herunder foreløbigt, udpeger ledelsen i Inspectoria Judiciară (retsinspektoratet, Rumænien)?</p>			
C-291/19	<p>SO (Rumænien – CVM)</p> <p>1. Skal den mekanisme for samarbejde og kontrol (MSK), der blev oprettet ved Europa-Kommissionens beslutning 2006/928/EF af 13. december 2006, anses for en retsakt udstedt af en EU-institution som omhandlet i artikel 267 TEUF, som kan fortolkes af Domstolen?</p> <p>2. Er kravene i de rapporter, der udarbejdes inden for rammerne af denne mekanisme, bindende for Rumænien, især (men ikke alene) hvad angår behovet for at gennemføre lovændringer, som er forenelige med MSK's konklusioner samt med henstillingerne fra Venedigkommissionen og Europarådets Sammenslutning af Stater mod Korruption?</p> <p>3. Skal artikel 2, sammenholdt med artikel 4, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union, fortolkes således, at Rumæniens forpligtelse til at opfylde kravene i de rapporter, som udarbejdes inden for rammerne af den mekanisme for samarbejde og kontrol (MSK), der blev oprettet ved Kommissionens beslutning 2006/928/EF af 13. december 2006, er omfattet af medlemsstatens forpligtelse til at overholde retsstatsprincippet?</p> <p>4. Er princippet om domstolenes uafhængighed, der er fastsat i artikel 19, stk. 1, andet afsnit, TEU og i artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, som fortolket i Den Europæiske Unions Domstols praksis (dom (Store Afdeling) af 27.2.2018, Associação Sindical dos Juizes Portugueses, C-64/16, EU:C:2018:117), til hinder for, at der oprettes en afdeling for efterforskning af overtrædelser begået inden for retsvæsenet i tilknytning til anklagemyndigheden ved Înalta Curte de Casație și Justiție, henset til reglerne for udnævnelse/afsættelse af de anklagere, der er ansat i denne afdeling, reglerne for udøvelse af funktioner i forbindelse med denne afdeling samt den måde, hvorpå kompetencen fastlægges, herunder det begrænsede antal stillinger i denne afdeling?</p> <p>5. Er artikel 47 [stk. 2] i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder vedrørende retten til en retfærdig rettergang inden en rimelig frist til hinder for, at der oprettes en afdeling for efterforskning af overtrædelser begået inden for retsvæsenet i tilknytning til anklagemyndigheden ved Înalta Curte de Casație și Justiție, henset til reglerne for udøvelse af funktioner i forbindelse med denne afdeling samt den måde, hvorpå kompetencen fastlægges, herunder det begrænsede antal stillinger i denne afdeling?</p>	Udenrigsministeriet	MF	20.01.20 – 21.01.20
C-746/18	<p>H. K.</p> <p>1. Skal artikel 15, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002, sammenholdt med artikel 7, 8, 11 og 52, stk. 1, i Den Europæiske Unions Charter om grundlæggende rettigheder fortolkes således, at statslige myndigheders adgang i en straffesag til data, som gør det muligt at fastslå udgangs- og destinationssted, dato,</p>	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Forsvarsministeriet	GA	21.01.20

	<p>klokkeslæt og varighed, kommunikationstjenestens art, det anvendte terminaludstyr og stedet for anvendelsen af mobilt terminaludstyr for så vidt angår en sigtets telefon eller mobiltelefonkommunikation, udgør et så alvorligt indgreb i de grundlæggende rettigheder, der er fastsat i de nævnte artikler i chartret, at denne adgang i forbindelse med forebyggelse, efterforskning, afsløring og retsforfølgning i straffesager skal begrænses til bekæmpelse af grov kriminalitet, uanset hvilken periode de lagrede data, som de statslige myndigheder har adgang til, vedrører? 2. Skal artikel 15, stk. 1, i direktiv 2002/58/EF med udgangspunkt i proportionalitetsprincippet, som kommer til udtryk i Den Europæiske Unions Domstols dom af 2. oktober 2018 (C-207/16, præmis 55-57), fortolkes således, at når mængden af de i det første spørgsmål nævnte data, som de statslige myndigheder har adgang til, ikke er stor (hverken med hensyn til dataenes art eller tidsmæssige udstrækning), kan det dertil knyttede indgreb i de grundlæggende rettigheder være begrundet i formålet forebyggelse, efterforskning, afsløring og retsforfølgning i straffesager generelt, og at de straffbare handlinger, som skal bekæmpes med indgrebet, skal være så meget desto grovere, jo større den mængde data er, som de statslige myndigheder har adgang til? 3. Betyder det i Domstolens dom af 21. december 2016 i de forenede sager C-203/15 og C-698/15, domskonklusionens punkt 2, nævnte krav om, at de kompetente statslige myndigheders adgang skal være underlagt en forudgående kontrol foretaget af en domstol eller af en uafhængig administrativ myndighed, at artikel 15, stk. 1, i direktiv 2002/58/EF skal fortolkes således, at anklagemyndigheden, som leder efterforskningen, og som i denne forbindelse ifølge loven er forpligtet til at handle uafhængigt og kun er bundet af loven og under efterforskningen opklarer såvel omstændigheder, der belaster den tiltalte, som omstændigheder, der er diskulperende for den pågældende, men senere i retssagen repræsenterer den offentlige anklage, kan anses for en uafhængig administrativ myndighed?</p>			
C-826/18	<p>Stichting Varkens in Nood e.a. (Århus-konventionen)</p> <p>1. Skal EU-retten, i særdeleshed Århus-konventionens artikel 9, stk. 2, fortolkes således, at den er til hinder for, at offentligheden (public) (enhver) i fuldt omfang afskæres fra adgang til klage og domstolsprøvelse, for så vidt det ikke drejer sig om medlemmer af den berørte offentlighed (public concerned)? Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende:</p> <p>2. Skal EU-retten, i særdeleshed Århus-konventionens artikel 9, stk. 2, fortolkes således, at det heraf følger, at offentligheden (public) (enhver) skal have adgang til klage og domstolsprøvelse, når det gøres gældende, at de for offentligheden (public) (enhver) gældende processuelle krav og retten til offentlig deltagelse som omhandlet i konventionens artikel 6 er blevet krænket? Har det herved betydning, at den berørte offentlighed (public concerned) på dette punkt har adgang til klage og domstolsprøvelse og herved også kan fremsætte materielle søgsmålsgrunde?</p> <p>3. Skal EU-retten, i særdeleshed Århus-konventionens artikel 9, stk. 2, fortolkes således, at den er til hinder for, at</p>	<p>Udenrigsministeriet Justitsministeriet Miljø- og Fødevareministeriet</p> <p>Til orientering: Klima-, Energi-, og Forsyningsministeriet</p>	MF (Den danske regering deltager ikke)	30.01.20

	<p>den berørte offentligheds (public concerned) adgang til klage og domstolsprøvelse gøres afhængig af, at retten til offentlig deltagelse som omhandlet i konventionens artikel 6 er blevet udnyttet? Såfremt spørgsmål 3 besvares benægtende:</p> <p>4. Skal EU-retten, i særdeleshed Århus-konventionens artikel 9, stk. 2, fortolkes således, at den er til hinder for en national bestemmelse, der afskærer den berørte offentlighed (public concerned) fra adgang til klage og domstolsprøvelse til anfægtelse af en afgørelse, når det med rimelighed kan bebrejdes denne offentlighed, at den ikke har fremsat nogen indsigelser mod (dele af) udkastet til afgørelse? Såfremt spørgsmål 4 besvares benægtende:</p> <p>5. Kan den nationale ret på grundlag af sagens omstændigheder frit afgøre, hvad der skal forstås ved »når det med rimelighed kan bebrejdes denne offentlighed«, eller er retten herved forpligtet til at respektere bestemte EU-retlige garantier?</p> <p>6. I hvilket omfang ville besvarelsen af spørgsmål 3, 4 og 5 blive anderledes, hvis det drejer sig om offentligheden (public) (enhver), for så vidt denne offentlighed ikke er den berørte offentlighed (public concerned)?</p>			
C-581/18	<p>TÜV Rheinland LGA Products</p> <p>1) Er forbuddet mod forskelsbehandling i artikel 18, stk. 1, TEUF kun rettet mod EU's medlemsstater og EU-institutionerne, eller også mod private parter (direkte virkning af artikel 18, stk. 1, TEUF over for tredjemand)?</p> <p>2) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende og artikel 18, stk. 1, TEUF ikke finder anvendelse i forholdet mellem private parter: Skal artikel 18, stk. 1, TEUF da fortolkes således, at denne bestemmelse er til hinder for en begrænsning af dækningen til skader, der opstår på det franske fastland og i de franske oversøiske områder, idet den kompetente franske myndighed, Bureau central de tarification, ikke har anfægtet det pågældende vilkår, selv om dette vilkår er i strid med artikel 18, stk. 1, TEUF, eftersom det indebærer en indirekte forskelsbehandling på grundlag af nationalitet?</p> <p>3) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: På hvilke betingelser kan en indirekte forskelsbehandling da begrundes i tilfælde med virkning over for tredjemand? Herunder navnlig: Kan en territorial begrænsning af forsikringsdækningen til skader, der opstår inden for en bestemt EU-medlemsstat, begrundes med et argument om begrænsning af forsikringselskabets indeståelsesforpligtelse og præmiens størrelse, såfremt det i de relevante forsikringsaftaler er fastsat, at dækningen pr. skade og dækningen pr. forsikringsår er begrænset beløbsmæssigt i tilfælde af serieskader?</p> <p>4) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: Skal artikel 18, stk. 1, TEUF da fortolkes således, at forsikringselskabet, såfremt dette i strid med artikel 18, stk. 1, TEUF kun har accepteret at dække skader, der er opstået på det franske fastland og i de franske oversøiske områder, ikke kan gøre gældende, at en betaling ikke kan finde sted, idet den maksimale dækningssum allerede er nået, når skaden er opstået uden for disse områder?</p>	<p>Udenrigsministeriet Justitsministeriet</p> <p>Til orientering: Erhvervsstyrelsen Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen Finanstilsynet</p>	GA	06.02.20

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Interessant	Proces skridt	Dato
C-274/14	<p>Banco Santander La décision de la Commission du 15 octobre 2014 relative à l'aide d'État SA.35550 (13/C) (ex 13/NN, ex 12/CP), amortissement fiscal de la survaleur financière en cas de prise de participations étrangères appliqué par l'Espagne, est-elle nulle pour absence de fondement factuel et juridique en vertu des arrêts Autogrill España/Commission (EU:T:2014:939) et Banco Santander et Santusa/Commission (EU:T:2014:938), qui ont respectivement annulé les articles 1er, paragraphe 1, et 4 des décisions 2011/5/CE de la Commission du 28 [Or. 17] octobre 2009 et 2011/282/UE de la Commission du 12 janvier 2011? La décision de la Commission du 15 octobre 2014 relative à l'aide d'État SA.35550 (13/C) (ex 13/NN, ex 12/CP), amortissement fiscal de la survaleur financière en cas de prise de participations étrangères appliqué par l'Espagne, est-elle nulle pour défaut de motivation en vertu des arrêts Autogrill España/Commission (EU:T:2014:939) et Banco Santander et Santusa/Commission (EU:T:2014:938), qui ont respectivement annulé les articles 1er, paragraphe 1, et 4 des décisions 2011/5/CE de la Commission du 28 octobre 2009 et 2011/282/UE de la Commission du 12 janvier 2011? À titre subsidiaire, en cas de réponse négative aux questions précédentes: La décision de la Commission du 15 octobre 2014 relative à l'aide d'État SA.35550 (13/C) (ex 13/NN, ex 12/CP), amortissement fiscal de la survaleur financière en cas de prise de participations étrangères appliqué par l'Espagne, est-elle nulle parce que la nouvelle interprétation administrative de l'article 12, paragraphe 5, du TRLIS relève pleinement du champ d'application des décisions 2011/5/CE de la Commission du 28 octobre 2009 et 2011/282/UE de la Commission du 12 janvier 2011?</p>	Erhvervsministeriet	Dom	20.01.20
C-175/18 P	<p>PTC Therapeutics International Ltd mod Det Europæiske Lægemiddelagentur (EMA) (appel) Påstande: — PTC's appel tages til følge, og Rettens dom ophæves. — Den afgørelse om udbredelse af visse oplysninger, som EMA meddelte PTC den 25. november 2015 i henhold til forordning nr. 1049/2001, annulleres. — Den nævnte afgørelse hjemvises til EMA til videre behandling i forhold til overstregning af fortrolige afsnit efter høring af PTC. — EMA tilpligtes at betale PTC's sagsomkostninger og andre udgifter i forbindelse med denne sag.</p>	Miljø- og Fødevareministeriet Lægemiddelstyrelsen	Dom	22.01.20
C-178/18 P	<p>MSD Animal Health Innovation GmbH og Intervet international BV mod Det Europæiske Lægemiddelagentur (appel) Påstande: — Appellanternes appel tages til følge, og Rettens dom ophæves. — Den afgørelse, som EMA meddelte appellanterne den 3. december 2015 om udbredelse af visse oplysninger i henhold til forordning nr. 1049/2001 annulleres. — EMA tilpligtes at betale appellanternes sagsomkostninger og andre udgifter i forbindelse med denne sag.</p>	Miljø- og Fødevareministeriet Lægemiddelstyrelsen	Dom	22.01.20

C-32/19	<p>Pensionsversicherungsanstalt</p> <p>1. Skal artikel 17, stk. 1, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF fortolkes således, at arbejdstagere, der, når de ophører med at være erhvervsaktive, har nået den alder, som er fastsat i beskæftigelsesstatens lovgivning for ret til alderspension, mindst skal have været erhvervsmæssigt beskæftiget i de foregående tolv måneder og have haft fast ophold i beskæftigelsesstaten i mere end tre år i træk for at opnå retten til tidsubegrænset ophold før udløbet af en periode på fem år?</p> <p>2. Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende: Har arbejdstagere i henhold til artikel 17, stk. 1, litra a), første alternativ, i direktiv 2004/38 ret til tidsubegrænset ophold, når de påbegynder deres erhvervsmæssige beskæftigelse i en anden medlemsstat på et tidspunkt, hvor det kan forudses, at de kun vil kunne udøve deres erhvervsmæssige beskæftigelse i relativt kort tid, før de når den lovbestemte pensionsalder, og på grund af beskedne indkomster vil være henvist til værtsmedlemsstatens socialhjælpsydelse, i hvert fald når de ophører med at være erhvervsaktive?</p>	Udlændinge- og Integrationsministeriet Beskæftigelsesministeriet Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	22.01.20
T-19/18	<p>Republikken Litauen mod Europa-Kommissionen</p> <p>Påstande: — Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/2014 af 8. november 2017 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt inden for rammerne af Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), annulleres, for så vidt som den pålægger Litauen en finansiel korrektion på 9 745 705,88 EUR vedrørende udgifter forbundet med støtte fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne.</p> <p>— Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/2014 af 8. november 2017 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt inden for rammerne af Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), annulleres, for så vidt som den pålægger Litauen en finansiel korrektion på 546 351,91 EUR vedrørende udgifter forbundet med støtte fra Den Europæiske Garantifond for Landbruget og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne.</p> <p>— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	22.01.20
C-578/18	<p>Energiavirasto</p> <p>1. Skal artikel 37 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/72/EF af 13. juli 2009 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ophævelse af direktiv 2003/54/EF fortolkes således, at en person, der er forbrugerkunde hos en netvirksomhed, og som har indledt en sag for den nationale regulerende myndighed, der vedrører netvirksomheden, skal anses for at være en »berørt part« som omhandlet i artikel 37, stk. 17, der er berørt af en afgørelse truffet af en regulerende myndighed og dermed har beføjelse til</p>	Energistyrelsen	Dom	23.01.20

	<p>at indbringe en afgørelse vedrørende netvirksomheden, som er vedtaget af den nationale regulerende myndighed, for en national domstol?</p> <p>2. Såfremt den i det første spørgsmål nævnte person ikke skal anses for at være en »berørt part« som omhandlet i artikel 37 i direktiv 2009/72 spørges: Har en forbrugerkunde i en stilling som sagsøgerens i hovedsagen en ret baseret på et andet retligt grundlag i medfør af EU-retten til at deltage i behandlingen af en af ham fremsat anmodning om indledning af en foranstaltning for den regulerende myndighed eller til at få sagen prøvet for en national domstol, eller retter dette spørgsmål sig efter national lovgivning?</p>			
C-673/18	<p>Santen</p> <p>1 - Skal begrebet en anden anvendelse som omhandlet i EU-Domstolens dom af 19. juli 2012, Neurim, C-130/11 fortolkes strengt, dvs.:</p> <ul style="list-style-type: none"> - begrænses alene til det tilfælde, hvor et produkt successivt er godkendt som veterinærmedicinsk og humanmedicinsk lægemiddel, - eller vedrøre en indikation, der henhører under et nyt behandlingsområde i form af et nyt lægefagligt specialeområde i forhold til den tidligere markedsføringstilladelse, eller et lægemiddel, i hvilket det aktive stof har en anden funktion end den, det har i det lægemiddel, der var genstand for den første markedsføringstilladelse, - eller mere generelt vurderes i henhold til strengere kriterier end dem, der har ligget til grund for vurderingen af opfindelsens patenterbarhed, henset til målene med forordning (EF) nr. 469/2009, der har til formål at indføre et afbalanceret system, der tager hensyn til samtlige interesser, herunder folkesundheden, eller skal det tværtimod fortolkes bredt, dvs. således at det ikke blot omfatter forskellige terapeutiske indikationer og forskellige sygdomme, men også forskellige sammensætninger, doseringer og/eller indgivelsesmåder? 2 - Indebærer udtrykket en anvendelse falder inden for beskyttelsen af [...]grundpatent[et] i henhold til EU-Domstolens dom af 19. juli 2012, Neurim, C- 130/11, at rækkevidden af grundpatentet skal stemme overens med rækkevidden af den påberåbte markedsføringstilladelse og dermed skal være begrænset til den nye lægefaglige anvendelse, der svarer til den terapeutiske indikation for den pågældende markedsføringstilladelse? 	Patent- og Varemærkestyrelsen	GA	23.01.20
C-693/18	<p>CLCV e.a.</p> <p>1) Fortolkning af begrebet anordning</p> <p>1-1: Hvad omfatter begrebet anordning i artikel 3, nr. 10), i forordning (EF) nr. 715/2007, der definerer manipulationsanordning (defeat device)?</p> <p>1-2: Kan et program, der er installeret i motorstyringscomputeren, eller som mere generelt påvirker denne, anses for en anordning i denne artikels forstand?</p> <p>2) Fortolkning af begrebet emissionsbegrænsningssystem</p> <p>2-1: Hvad omfatter begrebet »emissionsbegrænsningssystem«, som er anført i artikel 3, nr. 10), i forordning (EF) nr. 715/2007, der definerer manipulationsanordning (defeat device)?</p> <p>2-2: Omfatter dette emissionsbegrænsningssystem udelukkende teknologier og strategier, der har til formål at håndtere og reducere emissioner (bl.a. NOx) efter dannelsen, eller indbefatter det ligeledes de forskellige teknologier og strategier,</p>	Miljø- og Fødevareministeriet Transport-, og Boligministeriet	GA	23.01.20

	<p>der giver mulighed for at begrænse selve dannelsen, som f.eks. EGR-teknologien?</p> <p>3) Fortolkning af begrebet manipulationsanordning (defeat device)</p> <p>3-1: Er en anordning, som registrerer alle parametre i tilknytning til gennemførelsen af de i forordning (EF) nr. 715/2007 foreskrevne godkendelsesprocedurer med henblik på under disse procedurer at aktivere eller opjustere en del af emissionsbegrænsningssystemets funktion og herved opnå godkendelse af køretøjet, en manipulationsordning som omhandlet i artikel 3, nr. 10), i forordning (EF) nr. 715/2007?</p> <p>3-2: Er denne manipulationsanordning (defeat device) i bekræftende fald forbudt i henhold til bestemmelserne i artikel 5, stk. 2, [i forordning] (EF) nr. 715/2007?</p> <p>3-3: Kan en anordning som den, der er beskrevet i spørgsmål 3-1, kvalificeres som en »manipulationsanordning«, hvis emissionsbegrænsningssystemets øgede funktion ikke kun finder sted under godkendelsesprocedurer, men også i konkrete tilfælde, når netop de forhold, hvorunder – når de registreres – emissionsbegrænsningssystemets drift opjusteres under disse godkendelsesprocedurer, forekommer under faktiske kørselsforhold?</p> <p>4) Fortolkning af de i artikel 5 fastsatte undtagelser</p> <p>4-1: Hvad omfatter de tre undtagelser, der er fastsat i artikel 5, stk. 2, [i kapitel II] i forordning (EF) nr. 715/2007?</p> <p>4-2: Kan der af en af de i artikel 5, stk. 2, anførte tre grunde ses bort fra forbuddet mod en manipulationsordning [defeat device], der specifikt under godkendelsesprocedurer aktiverer eller opjusterer driften af en del af emissionsbegrænsningssystemet?</p> <p>4-3: Er en forsinkelse af motorens ældning eller tilsodning en del af de krav med hensyn til at »beskytte motoren mod beskadigelse eller havari« eller »sikre køretøjets driftssikkerhed«, som kan begrunde tilstedeværelsen af en manipulationsanordning som omhandlet i artikel 5, stk. 2, litra a)?</p>			
C-29/19	<p>Bundesagentur für Arbeit</p> <p>1. Skal artikel 62, stk. 1, i forordning (EF) 883/2004, sammenholdt med artikel 62, stk. 2, i forordning (EF) 883/2004, fortolkes således, at den kompetente institution i bopælsmedlemsstaten i tilfælde af en arbejdstagers arbejdsløshed også skal beregne ydelserne på grundlag af den »lønindtægt«, som den pågældende person »har haft« under sin seneste lønnede beskæftigelse på den pågældende institutions område, når denne lønindtægt i henhold til den for den kompetente institution gældende nationale lovgivning ikke kan benyttes som grundlag for arbejdsløshedsunderstøttelsen, fordi den periode, hvor indtægten blev oppebåret, ikke var tilstrækkeligt lang, og der i stedet skal foretages en fiktiv beregning af ydelserne?</p> <p>2. Skal artikel 62, stk. 1, i forordning (EF) 883/2004, sammenholdt med artikel 62, stk. 2, i forordning (EF) 883/2004, fortolkes således, at den kompetente institution i bopælsmedlemsstaten i tilfælde af en arbejdstagers arbejdsløshed også skal beregne ydelserne på grundlag af den »lønindtægt«, som den pågældende person »har haft« under sin seneste lønnede beskæftigelse på den pågældende institutions område, når denne lønindtægt i henhold til den for den kompetente institution gældende nationale lovgivning ikke må</p>	Miljø- og Fødevareministeriet Beskæftigelsesministeriet	Dom	23.01.20

	inddrages i referenceperioden som beregningsgrundlag for ydelserne på grund af manglende rettidig afregning, og der i stedet skal foretages en fiktiv beregning af ydelserne?			
C-371/18	<p>Sky e.a Sagen vedrører: (1) Kan et EU-varemærke eller et nationalt varemærke, der er registreret i en medlemsstat, erklæres helt eller delvist ugyldigt med den begrundelse, at nogle af eller alle begreberne, der er anvendt ved specificeringen af varer og tjenesteydelser, mangler tilstrækkelig klarhed og præcision med henblik på at gøre det muligt for de kompetente myndigheder og tredjemænd alene på grundlag af disse begreber at afgøre omfanget af den beskyttelse, som varemærket giver?</p> <p>(2) Hvis der svares bekræftende på det første spørgsmål, er et begreb som »computer software« da for generelt, og dækker det varer, der er for forskelligartede til, at det er foreneligt med varemærkets funktion som angivelse af oprindelse med henblik på at gøre det muligt for de kompetente myndigheder og tredjemænd alene på grundlag af det begreb at fastslå omfanget af den beskyttelse, som varemærket giver?</p> <p>(3) Kan det udgøre ond tro, hvis man blot ansøger om registrering af et varemærke uden nogen hensigt til at bruge det for de specificerede varer og tjenesteydelser?</p> <p>(4) Hvis der svares bekræftende på det tredje spørgsmål, er det da muligt at nå frem til, at ansøgningen blev indgivet delvist i god tro og delvist i ond tro hvis og for så vidt, ansøgeren havde til hensigt at benytte varemærket for nogle af despecificerede varer og tjenesteydelser, men ikke havde til hensigt at benytte varemærket for andre af de specificerede varer og tjenesteydelser?</p> <p>(5) Er section 32(3) i UK Trade Marks Act 1994 (lov af 1994 om varemærker) forenelig med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/2436/EU og dets forgængere?</p>	Patent- og Varemærkestyrelsen	Dom	29.01.20
C-762/18	<p>Varhoven kasatsionen sad na Republika Bulgaria 1. Skal artikel 7, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/88/EF af 4. november 2003 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden fortolkes således, at den er til hinder for en national ordning og/eller genansættelse derefter er blevet anordnet af en domstol, ikke har krav på årlig betalt ferie for perioden fra opsigelsesdagen til genansættelsesdagen? 2. Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, skal artikel 7, stk. 2, i direktiv 2003/88 da fortolkes således, at den er til hinder for en national ordning og/eller retspraksis, hvorefter der efter fornyet ophør af denne arbejdstagers ansættelse ikke består et krav på finansiel godtgørelse for ikke afholdt årlig ferie for perioden fra den forrige opsigelsesdag til genansættelsesdagen?</p>	Beskæftigelsesministeriet Moderniseringsstyrelsen	GA	29.01.20
C-785/18	<p>GAEC Jeanningros Skal artikel 53 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 af 21. november 2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer, artikel 6 i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 664/2014 af 18. december 2013 om supplerende af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 med hensyn til fastlæggelsen af EU-symboler for beskyttede oprindelsesbetegnelser, beskyttede geografiske betegnelser [og garanterede traditionelle specialiteter og med hensyn til visse regler om] oprindelse, visse procedureregler og visse yderligere overgangsbestemmelser og artikel 10 i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 668/2014 af 13. juni 2014</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	29.01.20

	<p>om fastlæggelse af regler for anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012, sammenholdt med artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder fortolkes således, at i den særlige situation, hvor Europa-Kommissionen har godkendt en ansøgning fra en medlemsstats nationale myndigheder om en ændring af varespecifikationen for en betegnelse og om registrering af en kontrolleret oprindelsesbetegnelse, og hvor denne ansøgning samtidig er genstand for en sag indbragt for den pågældende stats nationale retsinstanser, kan disse retsinstanser beslutte, at det er uforholdt at træffe afgørelse i den for dem verserende sag, eller skal de – henset til de følger en annullation af den anfægtede retsakt eventuelt vil have på gyldigheden af den af Europa-Kommissionen foretagne registrering – træffe afgørelse om lovligheden af denne retsakt fra de nationale myndigheder?</p>			
C-796/18	<p>Informatikgesellschaft für Software-Entwicklung</p> <p>1. Er en kontrakt om tilrådighedsstillelse af software, der er indgået skriftligt af en offentlig myndighed med en anden offentlig myndighed, og som er sammenknyttet med en samarbejdsaftale, en »offentlig kontrakt« som omhandlet i artikel 2, stk. 1, nr. 5), i direktiv 2014/24/EU, eller er det en kontrakt, der – i hvert fald i første omgang, med forbehold af artikel 12, stk. 4, litra a)-c) – henhører under direktivets anvendelsesområde som omhandlet i direktivets artikel 12, stk. 4, når den, der erhverver softwaren, ganske vist hverken skal betale en pris for softwaren eller en godtgørelse af udgifterne, men den samarbejdsaftale, der er forbundet med kontrakten om tilrådighedsstillelse af softwaren bestemmer, at hver samarbejdspartner – og dermed også erhververen af softwaren – gratis stiller mulige fremtidige egne softwareudviklinger, som de dog ikke er forpligtet til at producere, til rådighed for den anden?</p> <p>2. Skal genstanden for samarbejdet mellem de deltagende ordregivende myndigheder i henhold til artikel 12, stk. 4, litra a), i direktiv 2014/24/EU være selve de offentlige tjenesteydelser, der skal leveres til [org. s. 3] borgeren, og som myndighederne skal levere i fællesskab, eller er det tilstrækkeligt, hvis samarbejdet refererer til aktiviteter, der i en eller anden form tjener de offentlige tjenesteydelser, som de ligeledes, men ikke bindende skal levere i fællesskab? 3. Gælder der inden for rammerne af artikel 12, stk. 4, i direktiv 2014/24/EU et uskrevet såkaldt begunstigelsesforbud og i bekræftende tilfælde, da med hvilket indhold?</p>	<p>Miljø- og Fødevareministeriet Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen</p>	GA	29.01.20
C-37/19	<p>Iccrea Banca</p> <p>Skal artikel 7, stk. 2, i direktiv 2003/88 og artikel 31, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, også hvis de betragtes hver for sig, fortolkes således, at de er til hinder for en national ordning eller retspraksis, hvorefter en arbejdstager i tilfælde af arbejdsforholdets ophør ikke har krav på en finansiel godtgørelse for optjent ferie, der ikke er blevet afholdt (og for et retsinstitut såsom de såkaldte »afskaffede helligdage«, der hvad angår karakter og funktion kan sidestilles med årlig ferie), i en sammenhæng, hvor arbejdstageren ikke inden arbejdsforholdets ophør kunne håndhæve sin ret som følge af et ulovligt forhold, der kan tilskrives arbejdsgiveren (opsigelse, som en national ret ved endelig dom har erklæret ulovlig, og heraf følgende anordning om genoprettelse af arbejdsforholdet</p>	<p>Beskæftigelsesministeriet</p>	GA	29.01.20

	med tilbagevirkende kraft), med hensyn udelukkende til perioden fra datoen for arbejdsgiverens ulovlige adfærd til genansættelsesdagen?			
C-394/18	I.G.I. a) Kan kreditorer i et spaltet selskab, hvis fordringer er stiftet før spaltningen, og som ikke har gjort brug af det retsmiddel, der består i at rejse indsigelse i henhold til artikel 2503 i den civile lovbog (og dermed det beskyttelsesinstrument, som er indført med henblik på gennemførelsen af direktivets artikel 12), anlægge omstødelssøgsmål i henhold til artikel 2901 i den civile lovbog, efter at spaltningen er gennemført, med henblik på at opnå, at den erklæres uvirksom over for dem, og dermed i forbindelse med fuldbyrdelse opnå fortrinsstilling i forhold til kreditorer i det eller de modtagende selskab(er) og have forrang for selskabsdeltagere i dette eller disse selskab(er)? b) Henviser begrebet ugyldighed i direktivets artikel 19 alene til søgsmål, der har indvirkning på gyldigheden af spaltningen, eller henviser det også til søgsmål, der, selv om de ikke har indvirkning på dens gyldighed, tager sigte på, at det fastslås, at den i relativ forstand er uvirksom eller ikke kan gøres gældende?	Erhvervsstyrelsen	Dom	30.01.20
C-395/18	Tim I) Er artikel 57 og artikel 71, stk. 6, i direktiv 2014/24/EU til hinder for en national bestemmelse såsom artikel 80, stk. 5, i lovdekret nr. 50 af 2016, som foreskriver udelukkelse af en økonomisk aktør (tilbudsgiveren) såfremt det under udbudsproceduren fastslås, at der foreligger en udelukkelsesgrund vedrørende en af de tre underentreprenører, som er anført i udbudsdokumenterne, i stedet for at pålægge tilbudsgiveren at udskifte den udpegede underentreprenør? II) Subsidiært, såfremt Domstolen finder, at medlemsstaten har mulighed for at udelukke tilbudsgiveren, er det proportionalitetsprincip, der er fastsat i artikel 5 TEU, hvortil der henvises i 101. betragtning til direktiv 2014/24/EU, og som Domstolen har fastslået er et almindeligt EU-retligt princip, til hinder for en national bestemmelse såsom artikel 80, stk. 5, i lovdekret nr. 50 af 2016, hvorefter tilbudsgiveren under alle omstændigheder skal udelukkes såfremt det under udbudsproceduren konstateres, at der foreligger en udelukkelsesgrund vedrørende den udpegede underentreprenør, til trods for, at der findes andre underentreprenører, der ikke er blevet udelukket, og som opfylder kravene til at udføre underentreprenørydelserne, eller til trods for, at tilbudsgiveren afstår fra at anvende underentreprenøren, idet tilbudsgiveren selv opfylder kravene til at udføre ydelserne?	Energistyrelsen Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen	Dom	30.01.20
C-524/18	Dr. Willmar Schwabe 1. Skal artikel 10, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1924/2006 fortolkes således, at en henvisning til generelle, uspecifikke gavnlige sundhedsmæssige virkninger er »ledsaget« af specifikke sundhedsanprisninger, der er opført på de i artikel 13 eller 14 i forordningen fastsatte lister, allerede når henvisningen står på forsiden og de tilladte anprisninger på bagsiden af varens emballage, og indholdet af anprisningerne efter den almindelige opfattelse ganske vist klart vedrører henvisningen, men henvisningen ikke selv, f.eks. ved en asterisk, indeholder nogen entydig reference til anprisningerne på bagsiden? 2. Skal der også ved henvisninger til generelle, uspecifikke gavnlige virkninger som omhandlet i artikel 10, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1924/2006 foreligge dokumentation i	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	30.01.20

	henhold til denne forordnings artikel 5, stk. 1, litra a), og artikel 6, stk. 1?			
C-654/18	<p>Interseroh</p> <p>1. Skal artikel 3, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1013/2006, hvorefter overførsel af følgende affald bestemt til nyttiggørelse er underlagt de generelle oplysningskrav i artikel 18, hvis mængden af det overførte affald er over 20 kg: a) affald anført i bilag III eller III B b) blandet affald, der ikke henhører under en enkelt indgang i bilag III, bestående af to eller flere affaldstyper, der er anført i bilag III, forudsat at dette blandede affalds sammensætning ikke vil indvirke negativt på en miljømæssigt forsvarlig nyttiggørelse, og forudsat, at sådant blandet affald er anført i bilag III A i overensstemmelse med artikel 58, fortolkes således, at blandet affald af papir, pap og papirprodukter, som er sammensat således, at affaldsandelene hver for sig henhører under de første tre led i indgang B3020 i bilag IX til Baselkonventionen, og desuden indeholder en andel på op til 10% interfererende stoffer, henhører under Basellistens B3020 og dermed er underlagt de generelle oplysningskrav i artikel 18 og ikke anmeldelseskravet i artikel 4? Såfremt første spørgsmål besvares benægtende:</p> <p>2. Skal artikel 3, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1013/2006, hvorefter overførsel af følgende affald bestemt til nyttiggørelse er underlagt de generelle oplysningskrav i artikel 18, hvis mængden af det overførte affald er over 20 kg: a) affald anført i bilag III eller III B b) blandet affald, der ikke henhører under en enkelt indgang i bilag III, bestående af to eller flere affaldstyper, der er anført i bilag III, forudsat at dette blandede affalds sammensætning ikke vil indvirke negativt på en miljømæssigt forsvarlig nyttiggørelse, og forudsat, at sådant blandet affald er anført i bilag III A i overensstemmelse med artikel 58, fortolkes således, at blandet affald af papir, pap og papirprodukter, som er sammensat således, at affaldsandelene hver for sig henhører under de første tre led i indgang B3020 i bilag IX til Baselkonventionen, og desuden indeholder en andel på op til 10% interfererende stoffer, ikke henhører under bilag IIIA, punkt 3, litra g), og dermed ikke er underlagt de generelle oplysningskrav i artikel 18, men derimod anmeldelseskravet i artikel 4?</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	GA	30.01.20
C-786/18	<p>Ratiopharm</p> <p>1. Skal artikel 96, stk. 1, i direktiv 2001/83/EF fortolkes således, at lægemiddelvirksomheder også gratis må udlevere færdige lægemidler til apotekere, når lægemidlernes emballager er forsynet med påskriften »zu Demonstrationszwecken« (»til demonstrationsbrug«), når lægemidlerne skal bruges til, at apotekeren kan afprøve lægemidlet, når der ikke foreligger nogen risiko for, at midlet udleveres til slutforbrugere i (uåbnet) stand, og når de yderligere betingelser, som er fastsat i dette direktivs artikel 96, stk. 1, litra a)-d) og f)-g) er opfyldt?</p> <p>2. Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende: Giver artikel 96, stk. 2, i direktiv 2001/83/EF mulighed for en national bestemmelse som § 47, stk. 3, i Arzneimittelgesetz (den tyske lægemiddellov), såfremt denne fortolkes således, at lægemiddelvirksomheder ikke gratis må udlevere færdige lægemidler til apotekere, når lægemidlernes emballager er forsynet med påskriften »til demonstrationsbrug«, når lægemidlerne skal bruges til, at apotekeren kan afprøve lægemidlet, når der ikke foreligger nogen risiko for, at midlet udleveres til slutforbrugere i (uåbnet) stand, og når de yderligere</p>	Lægemiddelstyrelsen	GA	30.01.20

	<p>betingelser, som er fastsat i dette direktivs artikel 96, stk. 1, litra a)-d) og f)-g) samt de yderligere betingelser for udlevering, som er fastsat i den tyske lægemiddellovs § 47, stk. 4, er opfyldt?</p>			
T-168/17	<p>CBA Spielapparate- und Restaurantbetriebs mod Kommissionen Påstande: Der gives medhold i annullationssøgsmålet, og den anfægtede afgørelse annulleres. — Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	30.01.20
T-292/18	<p>Portugal mod Kommissionen Påstande: — Kommissionens gennemførelsesafgørelse C(2018) 955 af 27. februar 2018 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt inden for rammerne af Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), annulleres, for så vidt som visse udgifter med et beløb på 1 052 101,05 EUR, der er anmeldt af Portugal, udelukkes med den begrundelse, at de udgør »Gæld fejlagtigt indberettet i tabellerne i bilag III og dermed ingen anvendelse af 50/50-reglen«. — Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	30.01.20
C-341/18	<p>J. e.a. Skal artikel 11, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2016/399 af 9. marts 2016 om en EU-kodeks for personers grænsepassage (Schengengrænsekodeks) fortolkes således, at en tredjelandsstatsborger, der tidligere er rejst ind i Schengenområdet, f.eks. via en international lufthavn, i Schengenkodeksens forstand rejser ud, så snart den pågældende som sømand påmønstrer et søgående skib, der allerede ligger i en havn, der udgør en ydre grænse, uanset om og i bekræftende fald hvornår vedkommende forlader denne havn med dette skib? Eller skal det, for at der foreligger en udrejse, først fastslås, at sømanden vil forlade havnen med det pågældende søgående skib, og gælder der i så fald en maksimal frist for, hvornår afsejlingen skal ske, og hvornår skal udrejsstemplet anbringes i dette tilfælde? Eller gælder et andet tidspunkt, i givet fald under andre betingelser, som »udrejse«?</p>	Udlændinge- og Integrationsministeriet Søfartsstyrelsen	Dom	05.02.20
C-833/18	<p>Brompton Bicycle — Skal EU-retten og nærmere bestemt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF af 22. maj 2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet, der i artikel 2-5 fastsætter de forskellige enerettigheder, der indrømmes rettighedshavere, fortolkes således, at værker, hvis form er nødvendig for at nå et teknisk resultat, ikke er omfattet af ophavsretlig beskyttelse? — Skal der ved vurderingen af, om en form er nødvendig for at opnå et teknisk resultat, tages hensyn til følgende kriterier:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Eksistensen af andre former, der gør det muligt at nå det samme tekniske resultat? • Formens effektivitet med hensyn til at nå det pågældende resultat? • Den hævdede designkrænkers ønske om at nå dette resultat? • Eksistensen af et ældre nu udløbet patent på den proces, der gør det muligt at nå det ønskede tekniske resultat? 	Kulturministeriet Patent- og Varemærkestyrelsen	GA	06.02.20
C-2/19	<p>Riigiprokuratuur Er anerkendelsen af en medlemsstats dom og tilsynet med dommens fuldbyrdelse også i overensstemmelse med Rådets rammeafgørelse 2008/947/RIA af 27. november 2008 om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på domme og afgørelser om prøvetid med tilsyn med henblik på tilsyn med</p>	Justitsministeriet	GA	06.02.20

	tilsynsforanstaltninger og alternative sanktioner, når den frihedsstraf, der er pålagt en domfældt, i henhold til denne dom gøres betinget uden yderligere forpligtelser, således at den eneste forpligtelse består i, at domfældte ikke må begå en ny, forsætlig strafbar handling i prøvetiden (der er tale om en betinget straf i henhold til den estiske straffelovs § 73)?			
T-485/18	Compañia de Tranvías de la Coruña mod Kommissionen Påstande: — Europa-Kommissionens afgørelse C(2018) 3780 final af 7. juni 2018 om aktindsigt annulleres. — Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	06.02.20